

Original

Författarens förord.

Sverkerättens historia är full av blodsdåd och intriger. Sverker den förste mördades på väg till julottan i V. Tollstad kyrka år 1156. Man kan förmoda att det gjorts många försök tidigare att röja kungen ur vägen. Det är om ett sådant försök som denna pjäs handlar om.

De historiska källorna talar om att Sverkers drottning, Ulvhild misstänktes för att ha giftmördat sina två tidigare män, ångrade sig och gjorde bättring på äldre dar, genom att inkalla munkar från Frankrike, som anlade Alvastra kloster. Likaså lär det vara historiskt riktigt att Prins Johan lät röva bort två högättade danska damer, för att sedan bli ihjälslagen av bönderna på ett ting.

Resten av pjäsen är fantasi.

Paul Karlsson

En dag vid kung Sverkers hov.

Personer:

Kung Sverker

Drottning Ulvhild

Jarlen

En kvinnlig tjänare, eller kammarjungfru om ni så vill.

Prins Johan

Munken Gerhard

Munken Stefan

Den danska modern

Den danska dottern

Två stycken riddare.

Tjänarinnan sysslar med matbestyr vid ett bord, ropar ut genom dörren:

Tjänarinnan: Konung Sverker, konung Sverker, frukosten är serverad.

Kungen kommer in, jäspar, stånkar...

Kungen: Korngrynsgröt igen. Alltid korngrynsgröt. Är det mat för en kung?

Tjänarinnan: Ni vet väl konung att det råder hungersnöd i landet efter missväxten i fjol. Snart är kornet slut också.

Kungen: Ja, jag vet. Folket svälter och det är mitt fel. Om det inte regnar så är det mitt fel, och regnar det för mycket så är det mitt fel det också. Och prästerna förmår ingenting. Förr i tiden när det offrades till Oden och Tor, då regnade det när det skulle regna och var vackert väder, när det skulle skördas...

Tjänarinnan: Det är drottning Ommas fel. Det är drottning Omma som trollar med vädret.

Kungen: Är du nu där med din drottning Omma igen...

Tjänarinnan: Hon har visat sig igen.

Kungen: Äh, skrock och vidskepelse. Det finns ingen drottning Omma. Det finns ingen annan drottning här än Ulvhild, min lagvigda maka.

Tjänarinnan: Så sant som jag står här konung. Jag har själv sett henne.

Kungen: Var då?

Tjänarinnan: Jag har sett henne simma nere i kvarnviken.

Kungen: Hur såg hon ut?

Tjänarinnan: Hon var vacker. Hennes hår gänste som guld i solen.

Kungen: Asch, fantasier. Det var väl någon av kvarnpigorna som badade. Tokstolla. Nå, var har du mjödet?

Tjänarinnan: Här konung.

Sätter fram en ölstånka.

Kungen: Har du provsmakat?

Tjänarinnan: Behövs inte längre, konung. Drottning Ulvhild förgiftar ingen längre. Inte numera sedan hon kommit på andra tankar och blivit religiös.

Kungen: Det kan man aldrig lita på. Fruntimmer är fruntimmer. Och en giftblanderska är en giftblanderska.

Tjänarinnan: Ja, men drottning Ulvhild har ju gjort bot och bättring. Hon har fått syndernas förlåtelse av biskop Gislo i Linköping. Hon har inkallat munkarna från Frankrike. Hon ha...

Kungen: Biskoparna de ger förlåtelse till höger och vänster. Och sedan går det bra att börja synda igen... Och ge förlåtelse, och synda, ge förlåtelse... Och så rullar det...

Tjänarinnan: Drottning Ulvhild har blivit en ny människa. Hon skulle inte ens kunna göra en mask något förnär. Hon förgiftar ingen längre.

Kungen: Drick säger jag. Här tas inga risker... Tror du att jag suttit hårt här på Sveriges tron om jag litat på folk... Ta en ordentlig klunk

Tjänarinnan dricker. Det går en stund under tystnad.

Kungen; Nå, känner du något...?

Tjänarinnan: Det mjödet var det inte något fel på. Ahh... Det känns härligt innombords.

Kungen; Kungen dricker också

Kungen: Fy, sån ett lank. Finns det ingen som kan brygga mjöd längre.

Tjänarinnan: Jag tyckte det smakade underbart. Åh, jag känner mig som om jag svävade på moln. Jag skulle vilja dansa och sjunga.

Kungen; Den här svaga soppan blir jag bara sömnig av. Ah, jag minns förr i tiden, då kunde man brygga mjöd. Ah, jag minns vilka blotfester vi hade borta på Smörkullen. Vilka helstekta grisar, vilket mjöd... Vilka kvinnor... vilken dans...

Kungen slumrar in, börjar snarka. Tjänarinnan smyger sig ut. In på scenen kommer folkdanslaget i tidsenliga dräkter och dansar Ulf Peder Olrogs Schottis på Valhall: Upp och hoppa Tor, slå på trumman bror, det är dans uti Valhall i natt. En kör eller några sångare sjunger i bakgrunden.

Dansarna ut. Kungen vaknar upp. Tjänarinnan kommer in igen.

Kungen: Var... var är jag? Var är dansarna?

Tjänarinnan: Vilka dansare? Här har inte varit någon. Ers höghet måste ha drömt.

Kungen: Här var fullt med folk som dansade och sjöng.

Tjänarinnan: Ers höghet slumrade in ett tag. Det var en dröm.

Kungen: En härlig dröm i så fall.

Tjänarinnan: Jarlen är här och vill träffa ers höghet.

Kungen: Låt honom komma in, så vi får diskutera rikets affärer. Det är synd och skam att jag ska behöva behandla rikets affärer med en så lus.

Tjänarinnan: Så ni säger om er närmaste man.

Kungen: Min närmaste man, ja. Men inte frivilligt. Det är svearna som prackat honom på mig. Jag har bara att hålla god min, annars gör svearna uppror. Men vänta bara när jag blir stark nog... När jag får det stöd av danskarna som jag väntar på. Då ska svearna få se på annat... Men nu sitter jag ju och avslöjar statshemligheter för en kammarpiga. Det här talar hon inte om för jarlen. Tror hon inte jag vet att jarlen, den kvinnotjusaren, har förvridit lilla huvudet på henne. Jag har nog sett hur kärvänligt hon tittar på honom. Men det säger jag. Akta sig för jarlen, lilla hon. Det är en hal filur.

Tjänarinnan: Jarlen säger att han älskar mig. Och vi skall gifta oss.

Kungen som just tar en klunk öl håller på att sätta detta i vrångstrupen.

Kungen: Mycket ska man då får höra... Och det tror hon på. Tror hon verkligen att Sveriges rikes jarl gifter sig med en kammarsnärtta. Han som har så många fina anbud från högättade damer bland svearna

Tjänarinnan: Jag härstammar från självaste Harald Hårfager och är befryndad

3 med drottning Ulvhild, så det så...

Kungen: Harald Hårfager. På en sidolinje, ja. Harald Hårfager hade söner och döttrar med pigor och slavinnor. Den släktskapen tror jag inte Ulvhild vill kännas vid.

Tjänarinnan: Jarlen och jag älskar varandra.

Kungen: Tro honom inte. Säger han att han älskar dig, så är det mågot lurt med i spelet. Då har han något sattyg på gång. Då är det något han vill uppnå genom dig. Vad kan jag för tillfället inte räkna ut. Men tor honom inte... Tro honom inte...

Tjänarinnan: Jag älskar honom.

Kungen: Dumma fjolla. Nå, kalla in älsklingenshujdå, få jag får det här undanstökat och slipper se honom resten av dan.

Tjänarinnan går ut. Jarlen kommer in.

Jarlen: God morgon, konung. Hoppas ni haft en god natt.

Kungen: Till saken. Vad har vi på programmet i dag.

Jarlen: Munkarna som kommit från Frankrike vill träffa er.

Kungen: Jaså, Gerhard och hans anhang. Dem får Ulvhild klara av. Kalla hit munkar och bygga kloster, här på min gård Alvastra. Vilka påhitt...

Jarlen: De har varit här en hel vecka nu utan att få träffa er. Utan kungens tillåtelse vill de inte starta sitt klosterbygge. Dessutom vill de ha reda på var de får bygga någonstans.

Kungen: Jag blir väl tvungen träffa dem då. Nå, vad har vi mer?

Jarlen: Er son, prins Johan, har kommit hem från underhandlingarna i Danmark.

Kungen: Jaha, hoppas han kommer med goda nyheter...

Jarlen: Ja, i varje fall vackra nyheter...

Kungen: Vad är det för skillnad på goda nyheter och vackra nyheter?

Jarlen: De vackra nyheter jag avser är högst påtagliga, konung, det rör sig nämligen om två damer.

Kungen: Har han fruntimmer med sig från Danmark?

Jarlen: Två mycket vackra damer, konung.

Kungen: Har han friat i Danmark, den lymeln. Det var inte hans ärende. Och två stycken... Månggifte är förbjudet här i landet. Nå, vad är det för ena?

Jarlen: Av mycket hög börd, konung. Mycket förnäma damer.

Kungen: Kunglig börd, hoppas jag. Nåja, vi behöver stå på god fot med Danmark. Hemgift behövs också...

Jarlen: De är kollosalt förmögna...

Kungen: Varför är de två?

Jarlen: Mor och dotter, konung.

Kungen: Aha, en rik änka med dotter. Det förklarar saken.

Jarlen: Ingen änka, tyvärr...

Kungen: Hur hänger det då ihop. En kvinna med dotter, som inte är änka. Aha.. jag förstår. Ett snedsprång. Och så har hon blivit omöj-

4

lig i sitt pryda hemland... Nåja, här gör det ingenting...

Bara kassaskrinet är välfyllt.

Jarlen: Det är en vuxen dotter. Mycket vacker. Lika vacker som mor sin.

Kungen: En kvinna med vuxen dotter...

Jarlen: Hon är gift, konung.

Kungen: Är hon gift. Vid Oden, Tor och alla asagudar... Har han enleverat henne? Har han rövat henne med våld?

Jarlen: Så förhåller det sig. De båda danskorna har inte följt med frivilligt. De gråter och tjuter. De vill hem igen. De vägrar att äta. Går man i närheten av dem, så klöser de. Vi har fått sätta halsjärn på dem.

Kungen: Vid Tors hammare och Odens skägg. Har han rövat bort två högättade damer från Danmark?

Jarlen: Hm... Sådant händer ju då och då. Den kristna lära vi numera bekänner oss till förbjuder visserligen kvinnorov. Det anses vara en stor synd. Men prästerna brukar ordna förlåtelse, om man biktar sig. I värsta fall kan man ordna absolution av Påven i Rom. Det kommer att kosta några plåtar förståss... Men något är ju det sköna värt.

Kungen: Står du och driver med mig? Jag bryr mig inte om ifall det är synd eller inte, men det ^{här} är värre än en synd. Det är en dumhet. Det här kan ge oss ett krig på halsen. Och just nu behöver vi fred med danskarna. Nu när det är så oroligt i vårt eget land. Jag känner danskarna. Det här kommer de inte att finna sig i. De rycker när som helst in i Småland. Kungen ryter: Danskorna måste genast föras hem till Danmark. Gör i ordning för mottagningen. Sätt fram tronstolarna. Kalla hit drottningen. Och så vill jag tala med Johan, den lymmeln.
Kungen går ut. Tjänarinnan kommer in. Jarlen och hon sysslar i rummet.

Jarlen: Nå, har du bestämt dig. I dag måste det ske. Det gäller att handla innan kriget med Danmark bryter ut.

Tjänarinnan: Jag vågar inte. Kan jag inte få slippa.

Jarlen: Vill du inte se mig som kung?

Tjänarinnan: Jarlen börjar vänslas med tjänarinnan. Tar henne i sitt knä.

Tjänarin.: Kan jag verkligen lita på dig. De där fina damerna uppe i Svealand.

Jarlen: Lyssna inte på skvaller. Du och ingen annan skall bli min drottning. Du den skönaste av alla kvinnor. Du kommer att bli den vackraste drottningen i Europa. Kronan kommer att passa ditt vackra huvud.

Tjänarin: Det är synd att döda

Jarlen: Allt du har att göra är att smussla ner det här pulvret i kungens mjöd.

Tjänarin.: Men jag provsmakar ju mjödet innan han dricker...

Jarlen: 5 Just det. Först provsmakar du. Sedan försöker du få honom att titta ut genom fönstret ett ögonblick, och då smusslar du i pulvret.

Tjänarinnan: Men tänk om... Tänk om du inte lyckas ändå...

Jarlen: Ingen risk. ^{RIDDARNA} ~~Trupperna~~ är på min sida och mina vänner i Svealand är redan på march hit.

Tjänarinnan: Men bönderna håller på kung Sverker.

Jarlen: Just det. Men dödar du kungen, blir de tvöksamma. Då har de ingen att strida för.

Tjänarinnan: Sonen, prins Johan?

Jarlen: Den odågan. Han kommer inte att överleva den här dagen. Iodag samlas bönderna till ting. Johan är kallad dit. Bönderna är uppretade över kvinnorövet i Danmark. Ingen kommer att stödja honom längre.

Tjänarinnan: Ja, men...

Jarlen: Inga flera män... Ta pulvret nu...

Tjänarinnan: Prästerna säger, att den som dödar sin nästa, han kommer inte in i himmelriket.

Jarlen: Det ordnar jag, när jag blir kung. Jag ska säga dig. Jag har redan goda förbindelser med den helige fadern i Rom. Han gillar inte Sverker. Det ska inte bli svårt för mig att ordna syndernas förlåtelse för min drottning.

Tjänarinnan: Kan jag inte få slippa. Kan du inte själv döda kungen...

Jarlen: Det får inte bli bråk, så att livvakten ingriper. Du är den enda som kan ordna detta tyst och smidigt...

Tjänarinnan: Låt mej få slippa...

Jarlen: Tänk dej. Att bli upphöjd från simpel piga till drottning.

Tjänarinnan: Jag gör det inte för att bli drottning. Jag gör det för att jag älskar dej.

Hon faller jarlen om halsen.

Jarlen: Seså, ta pulvret. Kungen vill snart ha en styrketår. Då passar du på, ju förre, ju bättre.

Tjänarinnan och Jarlen går ut. In kommer nu kungen och drottning Ulvhild, som sätter sig på sina stolar.

Ulvhild: Varför har du kallat mig hit?

Kungen: Du är min kära lagvigda maka och dessutom Sveriges drottning, du ska vara med och regera.

Ulvhild: Det var något nytt. Du brukar sällan fråga efter min mening.

Kungen: Dina kära munkar kommer på besök och det är ju du som kallat hit dem. Dessutom gäller det vår son, prins Johan.

Jarlen kommer in.

Jarlen: Ers högheter. Får jag anmäla prins Johan.

Johan kommer in.

Kungen: Jaså, där har vi kvinnorövaren.

Johan: Jag har bara följt ditt höga föredöme, fader.

6
Kungen: Vad vågar du påstå?

Johan: På samma sätt, som jag hemfört dessa två kvinnor från Danmark, hemförde du en gång din maka, min dyra moder drottning Ulvhild, efter vad det berättats mig.

Kungen: Åja, Ulvhild var minnsan med på noterna. Sanningen är den att det var Ulvhild som förledde mig...

Ulvhild: Tig med det där. Det är föresten inte sant.

Kungen: Var det inte du som förvred huvudet på mej, och lockade mej att enlevera dej från kung Knut, va.

Ulvhild: Jag visste inte att jag bytte ut en tyrann emot en annan.

Kungen: Och var det inte du som lät förgifta kung Knut, liksom du tidigare förgiftat kung Inge med ond dryck.

Ulvhild: Det där är skvaller och förtal.

Kungen: Du vet mycket väl att det är sant. Ditt sjuka samvete har förått dej.

Ulvhild: Alla gamla synder är förlåtna. Jag har fått absolution och har börjat ett nytt och bättre liv.

Johan: Är jag hitkallad för att åhöra ert äktenskapliga gräl?

Kungen: Ta in de danska kvinnorna, så vi får se på dem.
Jarlen leder in de två kvinnorna, som är kopplade med halsjärn.

Jarlen: Här har vi de små turturduvorna.

Kungen: Ta genast av dem halsjärnen.
De två kvinnorna faller på knä för kungen och drottningen.

Den äldre dansk.: Låt oss få återvända till vårt hemland, konung. O, drottning, jag vädjar till er. Låt oss få återvända till vårt hem.

Kungen klappar dem vänligt på huvudet.

Kungen: Res på er. Inget ont ska vederfaras er. Ni ska föras tillbaka till ert land igen. Och du Johan ge dej iväg till tinget nu. Bönderna väntar på dej. De är uppretade över ditt kvinnorov. Tala väl till dem. Säg att du har ångrat dej.
Johan går ut.

Jarlen: Det är allt bra synd att skicka hem två såna här godingar.
Jarlen försöker nypa den ena danskan i kinden. Hon fräser till ilsket och ger Jarlen en hurril.

Kungen: Ha, ha, ha. Det är gry i de små skönheterna ser jag. Ja, han har då ingen dålig smak, sonen min...

Ulvhild, argt: Låt dem vara ifred. Och du... (Vänder sig mot kungen) Ge dem inte såna blickar... För ut dem och se till att de får mat och dryck. De stackarna måste vara aldeles utsvultna efter sin hungerstrejk.
Jarlen går ut med danskorna.

Jarlen kommer in igen.

Jarlen: Munkarna Gerhard och Stefan är här.

Kungen: Det är hennes avdelning. ...

Ulvhild: Låt dem komma in.

Gerhard och Stefan kommer in, ställer sig framför kungen.

Gerhard: Vi hälsar er, kung och drottning av nordanlanden.

Kungen: Man brukar buga, när man presenterar sej för kungen och drottningen av Sverige.

Gerhard: Endast för Gud och påven i Rom böjer jag min rygg.

Kungen: Det är till att vara stursk.

Ulvhild: Välkomna till Sverige broder Gerhard och broder Stefan, ni herrens tjänare. Var resan hit mycket svår?

Gerhard: Resan hit till den nordliga köldens yttersta nejder har varit lång. Jag och mina elva följeslagares kroppar har utstått mycken möda, men herren har hela tiden varit med oss och styrkt våra själar.

Ulvhild: Och nu är ni redo att uppföra det första klostret i vårt land?

Gerhard: Om ni konung och drottning anvisar en plats, så börjar vi redan i morgon.

Kungen: Här på Alvastra finns ingen plats.

Ulvhild: Du glömmer att Alvastra är min egendom, som jag fått av dej i morgongåva.

Kungen; Den morgonen var jag bra svag. Då hade du kollrat bort mej ordentligt.

Ulvhild: Härmed förkunnar, att jag skänker bort denna min morgongåva, hela Alvastra gård, till detta kloster, som skall uppföras av dig helige Gerhard och dina bröder från Frankrike.

Kungen: Skänka bort hela Alvastra...

Gerhard: O, drottning. Du har fattat ditt livs visaste beslut. Vi tackar dej drottning. Och du konung, skänk du också din välsignelse. Av allt du gjort under din konungatid kommer endast detta att vara av bestående värde. Eftervärden kommer att tacka dej. Och du bereder dej själv plats i evighetens rike. Och vi ska se till att vägen dit genom skärselden blir lätt för dig.

Kungen: Ja, men skänka bort hela Alvastra. Det räcker väl med en liten bit att bygga på.

Ulvhild: Denna gång blir det som jag vill. Jag äger Alvastra. Vill du se gåvobrevet, som du själv har skrivet på... Visar brevet.

Kungen: Nå, hm... hm.... Det är väl inget annat att göra då...

Gerhard: Vi tackar dej konung. Som erkänsla ska vi hämta in en liten gåva åt dej. Det är en gåva som du kommer att få stor användning för. De båda munkarna går ut.

Kungen: Jaså, en gåva. Det låter höra sej. Undrar vad det ska vara. I Frankrike finns det fina saker av guld och silver, värdefulla saker.

8
Ulvhild: Du tänker bara på världsliga saker.

Kungen: Kanske det är mjöd. De har ett mjöd i Frankrike, som de kallar för vin. Åh, det är en dryck för gudar...

Munkarna kommer in igen. med ett paket.

Gerhard: Här o konung har du vår gåva. Du kommer att få stor nytta av den.

Kungen: Så lätt den är. Det här kan inte vara några ädla metaller. (Skakar paketet) Och inte kluckar det heller. (River så av papperet)

Ryter: Vid Oden, Tor och Balder. Driver ni med mej. Vad är detta. Är detta en gåva för en kung?

Gerhard: Har äldrigkonungen av Sverige sett en tagelskjorta.

Kungen: En tagelskjorta. Vad ska jag med den till?

Gerhard: Var gång du syndat, ska du göra bot genom att bära denna tagelskjorta närmast kroppen.

Kungen: Den här vassa, otäcka trasan. Aj, den sticks... (Slänger den i från sig.) Använder ni själva såna här undertröjor?

Gerhard: Det gör vi, när vi har syndat.

Kungen: Jaså, Ni syndar också..!

Gerhard: Människan är i synd född. Alla människor syndar. Vi är inget undantag.

Kungen: Jaså, ni syndar. Det var mycket intressant. Får jag fråga: Vad är det ^{för} försynderisomsärså förskräckliga att ni måste gå och plåga er med en tagelskjorta?

De båda munkarna sjunger nu: Då tar vi tagelskjortan på efter ~~Uffe Danielssons~~ ^{Gösta Bernhards} melodi. Se bifogad text. Event. kan en kör hjälpa till med refrängen i bakgrunden.

Kungen: Ska man räkna såna där småsynderr; då får man ju gå med tagelskjortan på för jämnan.

Gerhard: Det är skönt att bikta även småsynderr..

Jarlen och tjänarinnan kommer inrusande...

Jarlen: Konung Sverker. Drottning Ulvhild. Er son prins Johan har blivit dödad.

Ulvhild: Min son dödad!

Kungen: Dödad? Var? Han var ju nyss här?

Jarlen: De uppretade bönderna slog ihjäl honom på vägen till tingsplatsen.

Kungen: Uppror! Var är livvaktens... Var är mina vapen? Jag skall hämnas...

Ulvhild: Fader Gerhard. Vad ska vi göra?

Gerhard: Förvisso har ni lidet en svår förlust, och mordet på er son är ett nidingsdåd, men att hämnas är en svår synd. Vår mästare har sagt. Om någon slår dig på den vänstra kinden skall du vända också den högra till...

~~Kungen;~~
~~Sverker:~~ Menar du att jag skall sitta här och vänta på att de slår ihjäl mej också?

Gerhard: Den som griper till svärd, skall förgås med svärd.

9

Kungen: Audiensen är slut. Ut härifrån. Och ta tagelskjortan med er.

Ulvhild: Men Sverker. Man behandlar inte en andans man på det viset.

Kungen: Försvinn du också. Nu skall jag regera ensammen. Försvinn alle-sammans. Jag måste tänka.

Alla går ut. Kungen springer oroligt fram och tillbaka med händerna på ryggen.

Kungen: Min son. De har dödat Johan. Visserligen var han en odåga. Men ändå... Han var min son. Vänta bara...
Den äldre av danskorna kommer inrusande...

Danskan: Konung Sverker! Konung Sverker!

Kungen: Vad vill du? Vet du inte att man anmäler sig innan man rusar in till en konung. Jag har inte tid med fruntimmer nu... Här har hänt förfärliga saker...

Danskan: Ändå förfärligare saker kommer att hända, om ni inte lyssnar på mej.

Kungen: Låt höra då.

Danskan: Du var vänlig mot mej nyss, när du lovade mig att återvända till mitt hemland. Nu vill jag återgälda. Vet du, de tänker döda dig.

Kungen: Det var ingen nyhet. Det har de försökt med ända sedan jag blev kung. Än har de inte lyckats. Men de har lyckats mörda min son.

Danskan: Jarlen och er kammarjungfru tänker döda er.

Kungen: Min trogna tjänarinna. Hur vet du det?

Danskan: Ända sedan jag kom hit har Jarlen försökt inleda kärlekshandel med mig. I dag har han till och med friat till mig. Jag låtsades vara med på noterna, och då avslöjade han att han tänker röja er ur vägen och själv bli konung. Han erbjöd mig att bli drottning av Sverige.

Kungen: En komplot. Är jag då omgiven av förädare...?

Danskan: Kammarjungfrun skall blanda gift i er dryck redan i dag.

Kungen: Vilken slyna. Kan jag då inte längre lita på någon?

Danskan: Se upp nästa gång ni dricker mjöd. Kammarjungfrun har fått ett vitt pulver av Jarlen.

Kungen: Mjödet brukar hon själv få provsmaka. Den här gången ska hon få smaka ordentligt. Tack för att du varnade mej. Du ska inte bli utan belöning.

Danskan ut. In kommer tjänarinnan bärande på en kroksabel. (En sådan kan lånas av Paul Karlsson)

Tjänarinnan: Här har ditt vapnet, konung. Ditt rustning är i vapensmedjan för reparation. Ni skade den vid jakten uppe på Omberg förra veckan, då ni ramlade av hästen.

Kungen: Jag får väl kämpa utan rustning då. Men först ska jag ha ett stop mjöd. Ett riktig stort stop mjöd. Det lugnar. Det ger kraft i arm och gör hjärnan klar. Ro hit med ett stop mjöd. Fort!

Tjänarinnan ut. Kommer strax tillbaka med ett stop mjöd.

Tjänarinnan: Varsågod, här har vi mjödet.

Kungen: Provsbaka!

Tjänarinnan dricker en klunk.

Tjänarinnan: Titta. Titta ut genom fönstret konung. Är det inte drottning Omma som går där borta...

Kungen tittar ivrigt ut genom fönstret. Under tiden håller tjänarinnan i det vita pulvret i stopet. (Tydligt så publiken ser det.)

Kungen: Jag ser ingenting.

Tjänarinnan: Såg jag då i syne.

Kungen: Du har drottning Omma på hjärnan. Nå, ska du provsmaka mjödet.

Tjänarinnan: Jag har provsmakat.

Kungen: Provsbaka, säger jag.

Tjänarinnan: Men såg ni inte konung, när jag provsmakade. Jag tog en ordentlig klunk. Jag tål inte mer. Jag börjar allaredan bli yr i huvudet. Det var ett förskräckligt starkt mjöd det här.

Kungen: Ta en klunk till du. Du kan inte bli virrigare i huvet än vad du redan är.

Tjänarinnan; Men jag försäkrar er konung. Jag tål inte mer. Min mage tål inte jag har inte varit riktigt bra i magen på sista tiden...

Kungen: Drick, säger jag. Det är en befallning.

Tjänarinnan: Jag kan inte...

Kungen tar tjänarinnan i nacken med ena handen och stopet i den andra.

Kungen: Nu ska du dricka antingen du vill eller inte.

Tjänarinnan: Nej, nej, låt mej slippa...

Kungen försöker föra stopet till hennes mun.

Kungen: Tror du inte jag så när du smusslade ner det vita pulvret. Nu ska du dricka ditt eget rävgift...

Tjänarinnan: Nåd, konung. Nåd

Kungen: Du lät Jarlen lura dej, din fjolla.

Tjänarinnan; Förlåt mej konung. Det är Jarlens fel, alltihop är Jarlens fel. det var han som förledde mej...

Kungen: Och du trodde han var kär i dig. Men nu ska du få dricka din kärleksdryck. Nu ska du dricka dina synders förlåtelse.

Två riddare kommer in med Jarlen emellan sig.

Ene riddaren: Konung. Här ser du en förädare. Han har försökt uppvigla oss mot dig. Sade att att du var död och att han själv nu skulle bli konung. Men vi trodde honom inte. Vi är dig trogna vad som än händer.

Kungen: Mina tappra riddare. Jag visste väl att jag kunde lita på er. Men där har vi den verkliga brottslingen. Han har försökt att förgifta mej, genom att lura den här fjollan här. Lurade i henne att han var kär i henne och att han skulle göra henne till drottning. Men så kunde han inte låta bli att prassla den sköna

//
 danskan, den kvinnotjusaren.
 Tjänarinnan: Du har bedragit mej. Du har lurat mej...
 Ulvhild kommer in.
 Ulvhild: Vad står på här?
 Kungen: Slynan här har försökt förgifta mej på uppdrag av den där skojarer
 Och nu ska de få sina synders lön. Nu ska de själva få dricka den
 soppa de lagat till.
 Ulvhild: Skona åtminstone flickan. Hon har utnyttjats i sitt oförstånd.
 Sverker: Så klart att du tar en giftblanderska i försvar. Vi börjar väl
 med Jarlen då. Se här riddare. Häll i honom det här...
 Kungen räcker stopet till riddarna.
 Riddaren: Får jag fästa din uppmärksamhet på konung. Att tas av daga med
 gift är ett aldeles för lindrigt straff för en kungamördare.
 Kungen: Du har rätt min tappra riddare. Vad säger våra gamla lagar?
 Hur avrättas en kungamördare här i landet?
 Riddaren: Kungamördare sänks ner i en kittel med kokande bly.
 Kungen: Så är det. Straffet ska genast gå i verkställighet. Tänd upp
 under kitteln här utanför och fyll den med bly.
 Riddaren: Blyet är slut.
 Kungen: Ta vatten då.
 Tjänarinnan: Det är ont om vatten.
 Kungen: Jaså, det är den där törken...
 Den enerriddaren ~~megå~~ ~~ut~~ Den anre stannar kvar och håller Jarlen.
 In kommer Gerhard och Stefan.
 Gerhard: Gör inte vad du ångrar, konung. Att döda på detta grymma sätt
 är en svår synd. Vår mästare säger att vi ska förlåta våra fiender
 Kungen: Förlåta en mördare?
 Gerhard: Ja, och inte bara en gång. Det räcker inte ens med sju gånger,
 eller sjuttio gånger. Nej, sju gånger sjuttio gånger ska man
 förlåta.
 Kungen: Så länge låter inte mina fiender mej leva.
 Gerhard: Det är inte bara en synd att avrätta Jarlen. Det är en stor dum-
 het. Han är svearnas främste man. Dödas han kommer svearna att
 överfalla dej, konung. Just nu är de starkare än du, eftersom
 du förlorat stödet av danskarna. Dödar du Jarlen kommer din
 konungasaga att vara slut.
 Kungen: Broder Gerhard har rätt. Vi törs inte döda Jarlen.
 Riddaren kommer in.
 Riddaren: Nu har jag fått eld under kitteln. Hur ska det bli nu. Ska han
 kokas eller stekas?
 Kungen: Kokas eller stekas, det är frågan.
 Tjänarinnan: Kan vi inte göra fattiga riddare istället.
 Alla i korus: Ja, det gör vi. Låt oss göra fattiga riddare istället.

Därmed är pjäsen slut, men kan gärna avslutas med någon dans av
 av dansarna. Gärna med lämplig sjungen text, som anspelar på
 pjäsens handling.